

Ænderændringsforslag af Flertallet om at sætte Tolden 4 Ore op til 6 Ore, hvilket altsaa kun er en simpel Konsekvens af det Ænderingsforslag, der er stillet i Henhold til Stearin og Voks under Nr. 35 til Position 144, og det er en Selvfølge, at jeg paa Flertallets Vegne ogsaa anbefaler det.

W. Petersen: Den ærede Ordfører har allerede omtalt Ænderingsforslaget til Position 89 og fremstillede, hvorfor dette Ænderingsforslag blev stillet. Jeg erkjender, at den ærede Ordfører i saa Henseende har anført endel af de Grunde, som have bevæget Mindretallet til at stille dette Ænderingsforslag, men jeg vil dog tillade mig at anføre nogle flere Grunde. Hele denne Position, Manufakturvarer, er en meget vanskelig Position at komme ind paa, thi denne Position omfatter saa utallig mange Varer, saa mange heterogene Gjenstande, der slunge sig saa tæt ind i hinanden, at det er meget vanskeligt at finde Rede i de Forhold, som høre herhen. Det er derfor ogsaa bekendt, at der med Hensyn til den nuværende Position Manufakturvarer har været megen Misforståelse, og det er fortalt — det er vistnok ogsaa saa — at ved forskellige Toldsteder rundt omkring i Landet fortoldes en og samme Vare efter en forskjellig Position. Jeg siger ikke dette paa nogen Maade for at rette nogen Anklage enten mod det overordnede eller det underordnede Toldpersonale, thi jeg erkjender, at saaledes som Positionerne nu ere affattede, er det næstendels umuligt Andet, end at det maa være saaledes. Men denne uheldige Affattelse af Manufakturvarer-Positionerne har ogsaa ført til, at der, saavidt mig bekendt — og jeg tror, det er rigtigt — mellem Toldvæsenet og Manufakturhandlerforeningen har været ført Forhandlinger om at faae tydelige og klare Bestemmelser angaaende Positionen Manufakturvarer, og Følgen af den Overenskomst, som blev sluttet mellem Toldvæsenet og Manufakturhandlerforeningen, var det Forslag, som ifjor blev fremlagt for Thinget. Det daværende Udvalg saae ogsaa, hvor farligt det var at røre ved disse Positioner, og kun paa et eneste Punkt forekom det rigtigt at røre derved. Det var efter et høitæret Medlems energiske Bestræbelser i saa Henseende, at Udvalget gik ind paa at stille det Ænderingsforslag, som vi her have under Forhandling, at Værrød og Sæffe af Tute og Gunnis skulle være fri. Den Gang var der vistnok Tungen af os Alle sammen, der blev opmærksom paa, hvad der derigejennem skete. Derved skete, som Ordføreren har fremhævet, den Anomali, at man bestattede Raastoffet

temmelig høit, endogsaa i Forhold til dets Værdi. Jeg tør ikke med Bestemthed sige det, men saavidt mig bekendt, er en Told af 6 Ore paa Tute svarende til nogle og tyve Procent, og samtidig dermed gav man de Stoffer, som ere vævede deraf, fri. Den ærede Ordfører har uregtelig anført, at det ikke er noget Nyt, men at denne Anomali allerede hersker i den gamle Toldtarif, idet der hviler en Told af 3 $\frac{1}{2}$ paa Raamaterialier og af 2 $\frac{1}{2}$ paa fabrikerede Varer. Men denne Anomali bliver endnu større, jeg havde nær sagt vover næsten til en Absurditet, dersom man lægger en Told paa Raastoffet og giver de indførte fabrikerede Varer aldeles fri, og det er det, som her er sket. Det var netop en af de Anomalier, som vare i den gamle Toldtarif, og som man har søgt at ændre paa den Maade, at der for Raastoffet Tute blev sat en Told af 6 Ore og for vævede Varer en Told af 8 Ore. Det var det, der var foreslaaet ifjor, og som Mindretallet nu foreslaar, at man skal blive staaende ved. Jeg skal endnu fremhæve en Ting imod det, den ærede Ordfører anførte om den Anomali, der allerede bestaar, og det er, at dengang Toldtarifen blev vedtagen sidste Gang, nemlig i 1863, kjendte man vistnok slet ikke Tute. Det er et nyt Stof, som er kommet ind, og som har fundet en saadan Anvendelse, at det nu er blevet et meget almindeligt Stof, der bruges ikke alene, som af den ærede Ordfører nævnt, til Sæffe, men ogsaa til Værrød, der bruges til mange andre Ting end Sæffe; det bruges f. Ex. til Gardiner, mine Herrer; der bliver broderet paa det til dette Brug, og det bliver farvet. I det Hele taget har dette Stof en meget stor Anvendelse i vore huslige Forhold, saa at jeg næsten tror, at man ikke kan kalde det et Nødvendighedsstof, men snarere maa kalde det en Luxusartikel. Den lille Forandring, som skete dengang, kostede, mine Herrer, 120,000 Kr. (Afbrudelse af Ordføreren.) Den ærede Ordfører siger 68,000, saa har jeg taget feil, jeg har beregnet det til 120,000 Kr., men hvilken af Delene det er, saa er det en meget stor Sum. Selv om det kun er, som den ærede Ordfører siger, 68,000 Kr. — jeg tør ikke modsigte det — saa vil jeg ikke være med til, at en Forandring, der er abnorm, og som ikke paa nogen Maade bør taales, skal koste 68,000 Kr. Jeg skal imidlertid villig indrømme, at det er en radikal Maade at besnytte den danske Industri paa, at belægge Raastoffet med en meget høi Told og dermed lade Fabrikatet indføres toldfrit; den er uregtelig saa radikal, at jeg ikke tror, den findes i noget andet Land. Jeg tror, jeg kan sige